

EXPO

Adembenemende portretten van bekende vrouwen.

'C'est quoi, la beauté?'. Het is een vraag waar je eigenlijk niet over hoeft te mijmeren, zo leert fotograaf Filip Naudts in Galerie Van Campen & Rochtus. Naudts nam een tiental mooie karaktersvrouwen, zette ze in een kunstig decor en drukte op de sluitersknop. 'Et voilà. La beauté, c'est ça.'

De expo *La clé du boudoir* begint met een foto van Gilda De Bal in een witte jurk. Tussen haar witgrijze haren verschijnt een hand die tussen haar borsten een sleutel weghaalt. Het is de sleutel die toegang geeft tot het boudoir, een intieme meisjeskamer. Een freudiaanse metafoor, die nog wordt versterkt door de

Christushouding van De Bal, die ons met haar rechterhand absolute schenkt. Bovendien verwijst Naudts met de 17de-eeuwse jurk van De Bal naar de portretschilders uit de Hollandse Gouden Eeuw, en dan vooral naar Johannes Vermeer.

Vermeer blijft doorheen deze fotoreeks consequent aanwezig. Maar lang niet alle referenties zijn bewust gekozen. Ondanks zijn zelfportret getiteld *De arrogantie* - het enige mannenportret uit de reeks -, is Naudts een ongecompliceerde speelvogel die verwelkomt wat zich spontaan aandient. Veerle Dobbelaere kreeg een glazen ovale plaat voor het gezicht, en het resultaat is verbluffend. De foto wordt schilderij: het in het glas weerkaatste en vervormde licht lijkt wel met een fijn penseel aangebracht.

Die spontaniteit houdt ook risico's in. De interpretatie van een werk kan verschillende, onvoorziene

richtingen uit. Stand-up Gorcha Davidova heeft een doorzichtige boerka over het hoofd. Doorheen de boerka zijn haar borsten zichtbaar. Voor een portretfotograaf telt hier vooral de schoonheid van het beeld, gecombineerd met de beeldingskracht van het taboe. Dat mensen met een religieus referentiekader hier aanstoot aan nemen, lijkt evident. Nochtans heeft deze expo niet de ambitie een spiegel voor te houden. *La clé du boudoir* wil vooral het oog bevallen.

De geportretteerde vrouwen zijn stuk voor stuk schoonheden. Sommige passen door hun tijdloze uitstraling perfect in het referentiekader van het 17de-eeuwse portret. Andere zijn op hun beurt perfecte schoonheden. Erika Van Tielen mag met haar rode haar en haar froufrou dan wel een minder tijdloos gezicht hebben, van haar fijne gelaatstreken en haar blos blijf je genieten.

(Ive Van Orshoven)

© Filip Naudts

'Fotograaf Filip Naudts is een ongecompliceerde speelvogel die verwelkomt wat zich spontaan aandient.'

T.e.m. 21/3.

**Galerie Van Campen & Rochtus,
Verschansingstraat 52,
2000 Antwerpen.**

**Do en vr van 12u tot 18u,
za en zo van 14u tot 18u.
Info: 03/294.06.62.**